

* RADVLPHI ARDENTIS in A iudicij affligentia, I. ab igne punietur, Epist. lectionem *Hora est iam nos de somno surgere Rom. 12.* Homil. ad Christi Aduentum expectandum nos cum Apost. hortatur dicens. I. A somno naturæ; mortis, & peccati surgendum, dum viuimus, ualemus & peccare possumus, non autem horâ sera quæ est mortis, neque infructuosâ, quæ est post mortem. II. A somno peccati citò surgendum; quia instat tempus salutis nostræ, siue sit dies mortis, siue iudicij. III. Per pœnitentiam, fugiendo vitia, & sequendo virtutes à somno peccatorum esse surgendum. *à fol. 1 pag. 1. ad fol. 4. pag. 2.*

Eiusdem in Euang. Marc. 1. ita habentem. *Initium Euangelij Iesu Christi filij Dei, &c.* homilia; in quâ Primò Euangelium bonam esse annunciationem de fide & moribus, ad salutem, ostendit, Euangelium Iesu Christi filij Dei dici debere probat, quia ipsius est auctor, materia & promulgator; Euangelium illud, Ioannes primus prædicauit cum mysterium Trinitatis, Incarnationis præcedentibus obuclatum, apertè prædicauit. Secundò. Veritatem hanc postremam testimonio Prophetæ confirmat dicens. *Ecce ego mitto Angelum meum, &c.* Angelus, id est, nuntius tria facit, Domini Aduentum præcedit; non suam, sed Domini auctoritatem gerit; non sibi, sed Domino hospitium parat & honorem quærit. Sic Ioannes. Tertiò, Ioannem more boni prædicatoris non solum verbo, sed etiam exemplo viam Christo preparasse demonstrat. *à fol. 4. pag. 2. ad fol. 8. pag. 1.*

S. THOMÆ AQVINATIS sermo primus in Euang. tria docet, I. quod Dominus tripliciter affliget malos in iudicio, disceptando, conuincendo, condemnando, II. quod Angelus illis similiter faciet, ad iudicium trahendo, à bonis eos separando, in ignem æternum mittendo, III. quod cœlestia corpora pariter affligent impios signis terrendo, tenebris affligendo, scelera eorum referendo. *In sermonib. Dominic. pag. 2. col. 2. Tom. 16.*

Item eiusdem sermo secundus, in quo quinque ostendit peccatorem in die

A iudicij affligentia, I. ab igne punietur, lucem abscendendo, incendendo, non consumendo, II. ab aère similiter, fulguris emissionem, grandinum pluitione, ventorum commotione. III. ab aqua pariter, creaturas quæ ad usum erant; occidendo, fluctibus terrendo, contra illum excandescendo. IV. à terra eodem modo, beneficia subrahendo vò affligatur fame, terræ motibus concutiendò, ac tandem deuorando. V. à seipso, ex defectu omnium bonorum, ex recordatione præteritorum, ex expectatione instantium omnium malorum. Denique tres affert rationes, cur creaturæ in iudicio sic excandescant contra malos, in sermone Domin. pag. 2. col. 3. 4. Tom. 16.

B THOMÆ à Villanoua Concio I. de iudicio supremo, ad verba *Luc. 21. Tunc videbunt filium hominis venientem in nube.* In qua, post inuocatum diuinum auxilium, de duobus tractare instituit. I. Propter quod fiet iudicium. Primam causam sumit ex natura hominis qui solus tenetur iudicio, & potest in iudicio conueniri, quia liber est. Secundam, Tum quia perfecta sunt Dei opera, ad quod necesse est vt iustis præmia, peccatoribus supplicia decernat. Tum etiam, ne sit quædam inordinatio in mundo, in quo mala impunita, bona irremunerata maneant.

II. Agit de ipsa iudicij historia. Vbi primum declarat necessitatem iudicij generalis: quia virtus non solum præmium, sed & honorem: vitium non tantum pœnam, sed & confusionem, promerentur. Ad quod, de confusionem impiorum multis disserit; deque generalitate iudicij. Deinde tractat de ipso iudice, quem futurum Deum & hominem dicit, vt timeamus, & confidamus. Cauendum tamen, ne in spe nimia peccemus, quia agnus erit electis; Leo reprobis. Denique hortatur vt iudicis seueritatem præueniamus in delictorum confessione & penitentia. *À folio 1. col. 1. vsque ad 3. col. 4.*

Eiusdem Concio 2. in eadem verba Euangelij. Initio examinat, cur alia aliis, omnibus tamen ferè Prophetis